

[Oluf Pedersen.]

saa har jo den højtærede Udenrigsminister givet Udtryk for, at man skulde være gal med de gale. Under disse Vilkaar har vi set, at dansk Konservatisme har rejst Hovedet, og vi har set, at man fra den Side, hvor man gennem Aarene er gaaet ind for Selvforsyningspolitikken, har kunnet vove sig til at prale med, at man har faaet Ret. Man maa jo desværre gøre disse Folk den Indrømmelse, at de har faaet Ret, for saa vidt som man er gaaet over til at drive en Politik paa Linie med den, man fra den Side har krævet, men derimod viser *Resultatet* af den Politik, der har været drevet, at de har faaet Uret, naar de vilde bilde os ind, at det vilde føre til Velstand og til Beskæftigelse. Vi har fra vor Side hævdet, at denne Selvforsyningspolitik vilde føre til et daarligt Resultat, og det har jo ogsaa vist sig at være Tilfældet, og vi har jo tilmed i Gaar set, at der nu bliver præsenteret os en ekstra Regning for denne Selvforsyningspolitik; en Ekstraregning, der foreløbig er paa 20 Mill. Kr., men som forventelig vil vokse med Tiden, efter som det bliver klart, at Kapitalisme og Militarisme er meget nøje forbundet. Den økonomiske Politik, der er drevet, er jo ikke et isoleret dansk Fænomen. Indtil 1931 var Forholdet det, at en Række Lande var gaaet ind i Selvforsyningspolitikken, men Danmark havde holdt sig udenfor, og det viste sig, at 1931, naar man gør Samhandelen op ikke i Penge, men i Varemængde, var et af de gunstigste Aar, Danmark har haft.

Det var, inden Danmark selv kom ind i Selvforsyningspolitikken; siden den Tid er det jo økonomisk gaaet tilbage. Motiveringen for, at Danmark i 1931 gik ind i Selvforsyningspolitikken, var jo det mægtige Prisfald paa danske Varer, et Prisfald, som Befolkningen ikke var klar over i Virkeligheden skyldtes en Ændring i Pengenes Værdi, der var jo et tilsvarende Prisfald for fremmede Varer som det, der havde fundet Sted for de danske Varer. Hvis man havde ført en Pengepolitik som den, vi fra Retsforbundets Side har stillet Forslag om, med et fast Prisniveau, vilde den Krisesituation, som opstod i 1931, ikke være fremkommet. I Stedet for at føre en saadan Politik gik man ind for Valutacentralen, hvis Opgave jo har været at sikre en kunstig Kronekurs, at sikre reelt en Ordning, som betød en Kronenedskæring for Køberne, men som ikke blev af tilsvarende Omfang for Sælgerne, idet der i Ly af Valutacentralen opstod en hel Del falsk Kapital, som nu kræver sit Udbytte. Jeg henviser her til den Op-

gørelse, der i de seneste Dage har staaet i Bladet „Social-Demokraten“.

Den Traktat, der her foreligger til Godkendelse, er jo nær knyttet til Valutacentralen, og derfor kan vi fra vor Side lige saa lidt nu som tidligere, naar Tysklands-traktater har været til Behandling, give den vor Tilslutning. Vi stemte derimod for Traktaten med England, idet den jo var en Aftale mellem danske og engelske Erhverv, hvis Opfyldelse ifølge den ansvarlige Udenrigsministers Udtalelse var bygget paa Frivillighed. Den her foreliggende Traktat fornyer jo tidligere Aftaler, og saa vidt det er oplyst, vil Samhandelen blive øget, og dette hilser vi fra vor Side med Tilfredshed. Vi forventer, at alle Muligheder vil blive udnyttet, og at Staten ikke vil sætte ind og hindre et af Producenterne ønsket Varebytte, og vi tiltræder fra vor Side de Betragtninger, som Venstre herom har gjort gældende i Betænkningen. Vi ønsker yderligere at tilføje, at hvis alle Muligheder for Varebytte skal udnyttes, saa maa Tolden nedsættes, og hertil haaber jeg ogsaa, vi faar Tilslutning fra Venstre. Vi har jo for et Par Dage siden set en Udtalelse fremsat af den højtærede Statsminister om, at der skulde ske en Nedsættelse af Beskyttelsen. Jeg gaar ud fra, at denne Udtalelse ikke var ment som en Trusel, men var ærligt ment, og at vi derfor nu kan vente at faa fremsat et Forslag om Nedsættelse af Beskyttelsen. Det kan jo heller ikke være Meningen, at Industrien skal have Lov til selv at tage hele Fordelen ved Toldbeskyttelsen, at denne Beskyttelse skal medvirke alene til Skabelsen af falske Værdier, at den skal misbruges til den Udplyndring, som vi har set give sig Udslag i de mægtige Udbytter, og man siger jo ikke for meget, naar man gør gældende, at den Situation, som er skabt i Kraft af denne Beskyttelse og denne Prisfordyrelse, har medvirket til, ja, har skabt Grundlag for den Konflikt, vi nu staar over for.

Jeg mener, man maa udnytte alle de Muligheder for Varebytte, som ligger i den Traktat, der her afsluttes, og skal alle disse Muligheder udnyttes, maa man gaa til en Nedsættelse af Toldsatserne, og hertil vil vi yde vor Medvirken. Vi hævder, at Frihandel er Vejen til Velstand. Forholdet er nemlig det, at selv om der er Frihandel, sker Varekøb kun, for saa vidt man mener, det er en Fordel at foretage disse Køb; og selv om andre Lande driver Selvforsyningspolitik, mener vi ikke, vi bør følge med ind i en saadan Selvforsyningspolitik — men denne vor Opfattelse har ikke fundet Tilslutning hos Tingets øvrige Medlemmer.